

Fransk

Engelsk

Italiensk

Portugisisk

Dansk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

November - Januar • År 2022 - nr . 1

GENERALRÅDET

Ord i taknemmelighed

*Jeg takker min Gud, hver gang jeg mindes jer, og i alle mine bønner beder jeg altid for jer alle i glæde over, at I har været med i det fælles arbejde for evangeliet lige fra den første dag indtil nu.
(Paulus' brev til Filipperne 1, 3-5)*

**Sr. Sally M. Hodgdon, sr. Philo Pazhurupambil,
sr. Ieda Maria Tomazini & sr. Mariaelena Aceti**

Generalrådet

Sr. Philo, sr. Sally, sr. Ieda og sr. Mariaelena ved Generalkapitlet

Mens jeg skriver dette, er det svært at tro, at det ikke blot er januar 2022, men at Generalkapitel-sessionerne i

2021 er afsluttet! Da vi planlagde og bevægede os hen imod Generalkapitlet under pandemien, føltes det til tider som at forsøge

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Ord i taknemmelighed

FORSIDE

J P I C

*Pachmarhi - provinsen,
Indien: Uddannelse af kvinder
– det bør prioriteres i Indien*

3

PROVINS/REGION/MISSION

Norge: Et barn - ikke en brud

4

*Irland: De irske biskopper
inviterer de troende med på
den synodale rejse*

5

*Bolivia: Interkulturel erfaring
i Bolivia*

6

Nye Helgener

7

*Nagpur - provinsen, Indien:
At bo i et indhegnet
boligområde*

8

*Brasilien: Nye missionærer i
Tanzania*

9

Nye Helgener

10

Italien: En ny oplevelse

11

at se et skib på et stormfuldt hav i den fjerne horisont. Vi blev ved med at bevæge os fremad og spekulerede på, om og hvornår kapitlet rent faktisk ville finde sted, med hvem vi ville samles, og om det ville ske via computerskærme eller ansigt til ansigt. Men vores evigt trofaste Gud gik foran os, og med den nådige støtte fra jeres bønner er Generalkapitlet i 2021 nu en del af vores hellige og velsignede historie som en Kongregation!

Efterhånden som hver zoom-session under Generalkapitlet fra august til oktober blev afsluttet, og møderne i ugerne i Nemi udfoldede sig, fandt jeg mig selv i at udtrykke dyb taknemmelighed over for Gud for at rejse med os. Der var ikke ord nok til at udtrykke min taknemmelighed! Ikke alene gik zoom-sessionerne meget godt med masser af deltagelse og tid til at lære hinanden at kende, mens vi arbejdede med kaldet for de næste otte år, men ingen af de 60 af os fra vores 15 lande fik Covid-19 under vores møde ansigt til ansigt i Italien! Vi blev virkelig velsignet!

Generalkapitlet i 2021 var en smuk oplevelse af medansvar, ærlig deling, åbenhed over for hinandens synspunkter og et ønske om at fordybe os i Ånden for at høre Guds kald til os nu og i fremtiden. Der var en følelse af håb, liv og fred samt fravær af spændinger. I den samme ånd af håb og entusiasme går vi videre med vores gennemførelse af kapitlets beslutninger og forpligter os til at være generøse og

fleksible, mens vi modigt og med kreativitet lever kapitlets ånd og kald gennem nye forbindelser med vores verden.

At gå sammen med jer som en af jeres ledere i de sidste 12 år har været en rejse præget af dyb tro, kærlighed, taknemmelighed, ydmyghed og forundring over at se, hvordan Gud virker i og gennem os alle sammen. Jeg er taknemmelig for, at I har budt mig velkommen i jeres liv og delt jeres passion for Gud og for vores kære næstes behov med mig. I vil altid være en del af mit liv, og jeg vil fortsat tænke på jer og bede for jer med glæde! **Sally**

Taknemmeligheden kommer bare fra mit hjerte... for alt det I er og alt det, jeg har oplevet sammen med jer i de sidste 6 år! Tak fordi I inspirerer mig med jeres omsorg for mennesker og med jeres engagement i at gå videre og gøre en forskel for Guds rige. At tjene i Generalrådet er en gave fra Helligånden, selvom det til tider er en udfordrende gave. Jeg er taknemmelig for al jeres opmuntring og støtte, og jeg ser frem til fortsat at tjene jer og lære af jer i mit nye apostolat. Med dybfølt og glædelig taknemmelighed, **Mariaelena**

Det er et stort håb og liv, som jeg føler i mit hjerte, mens jeg skriver disse få linjer i taknemmelighed. Jeg mindes min samhørighed med hver enkelt af jer i de sidste 12 år. Tak fordi I har taget imod mig, som jeg er, i jeres virkelighed. Hvordan I lægger jeres kreative energi i at være til stede og fortsætte missionen

i overensstemmelse med tidens behov har virkeligt overrasket mig. Uanset hvor vi er til stede, bevæger vi os sammen som ÉN og har en fantastisk oplevelse af, at Gud leder vores menighed hver dag og i hver virkelighed. Jeg takker Gud og hver enkelt af jer for dette mine oplevelser sammen med jer. Disse minder vil fortsat styrke mig, når jeg begynder en ny rejse i mit liv og bevæger mig ind i mine fremtidige apostolater. Tak. **Philomena**

For mig var de tolv år som medlem af Kongregationens Generalråd en tid med gensidig lytning og læring, som hjalp mig med at udvikle en holdning af ærbødighed og dyb beundring for de utallige initiativer, der skaber og bringer liv og fællesskab i de forskellige virkeligheder, hvor vores søstre lever missionen. Jeg er meget taknemmelig for den deling, tillid, omsorg og blidhed, som hver enkelt søster og medvandrer og de mange samarbejdspartnere i missioner, der gennem deres livsvidnesbyrd synliggør enhedens og forsoningens karisme i vores skoler, hospitaler, sundhedsklinikker, sociale og pastorale områder. Jeg vil tage den overbevisning med mig, at vi sammen altid er stærkere i missionen, og at inklusion, respekt og imødekommenhed over for forskellige måder at være, tænke og handle på gør os mere menneskelige, solidariske og i overensstemmelse med vores valg af liv. Til alle jer alle min taknemmelighed og påskønnelse. **Ieda**

Uddannelse af kvinder – det bør prioriteres i Indien

Sr. Susanna Tudu

Pachmarhi - provinsen, Indien

Indien har helt sikkert udviklet sig meget, siden det blev uafhængigt i 1947. I løbet af disse år har Indien gjort mange bemærkelsesværdige og prisværdige opfindelser og opdagelser inden for næsten alle livets områder. Som følge heraf hævder Indien uden tvivl at være en af supermagterne blandt de mange lande i verden i dag.

Dette betyder dog ikke, at vores elskede moderland Indien - det største demokratiske land i verden - ikke står over for problemer. Hun har bestemt mange problemer foran sig. Ét af dem er analfabetismen blandt indiske kvinder i landet, hvilket har bremset landets udviklingstakt. Indtil nu har kvinderne ikke haft lige muligheder på uddannelsesområdet. Det er derfor et aktuelt behov for at både regeringen og civilsamfundet lægger lige stor vægt på kvinders uddannelse. Kvinder spiller en vigtig rolle i samfundet - som hustru, mor, søster, plejer, sygeplejerske osv. De har en bedre forståelse af den sociale struktur,

når de er uddannede, og de er mere medfølelse over for andres behov. Kvinder spiller en afgørende rolle for en nations udvikling. Det er et nødvendigt skridt for alle lande herunder de underudviklede lande og udviklingslandene at forbedre betingelserne for uddannelse af kvinder. Det vil betyde, at kvinderne skal inddrages i alle sektorer.

Uddannelse er således en grundlæggende rettighed, som kræver både uddannelsesfaciliteter og en ende på forskelsbehandling på grund af køn. Desværre er der stadig forskelsbehandling på grund af køn i mange dele af vores land. Det er nødvendigt at få folk til at forstå, at uddannelse for kvinder er en grundlæggende rettighed, ligesom det er tilfældet for mænd i vores samfund. Kvinders uddannelse i Indien burde for længst have været en høj prioritet,

da uddannelse er en grundsten til at forbedre deres status i familien, og det udvikler deres evne til at deltage i samfundslivet.

Uddannelse er en milepæl for kvinders selvstændiggørelse, fordi den sætter dem i stand til at reagere på udfordringerne, konfrontere deres traditionelle rolle og ændre deres liv.

Sammenfattende kan man sige, at uddannelse af kvinder er det mest magtfulde redskab til at ændre kvinders situation og stilling i samfundet. Det er meget passende at citere Pandit Jawaharlal Nehru, den første premierminister i det frie Indien: "Hvis man uddanner en mand, uddanner man et individ, og hvis man uddanner en kvinde, uddanner man en hel familie. At give kvinder mere myndighed, betyder, at moder Indien får mere myndighed."

Et barn - ikke en brud

Sr. Anette Moltubakk

Norge

Hvert efterår er der i Norge en stor indsamling -TV-kampagnen - som siden

1974 har givet millioner af mennesker livsnødvendig hjælp. I år støtter den Norges arbejde imod børneægteskaber, som bremser udviklingen og fastholder fattigdommen. Selve kampagnen er verdens største indsamlingskampagne set i forhold til antallet af frivillige og det beløb, der indsamles pr. indbygger. Hvert år arbejder 7.000 frivillige rundt i hele landet i deres egne kommuner med organisationen bag TV-kampagnen. Målet er, at 100.000 mænd og kvinder skal besøge alle husstande i Norge i løbet af to timer en søndag i oktober.

Vi, Sankt Joseph Søstre, er hvert år en del af denne nationale kampagne, for vi støtter den økonomisk og arbejder også som frivillige og går fra hus til hus for at samle penge ind. Vi er glade for at være en del af en vigtig kampagne, som gør mere end blot at samle penge ind. Den er også en omfattende oplysningskampagne, der indeholder en bred

mediedækning og et særskilt undervisningsprogram. Desuden er der en live-tv på selve indsamlingsdagen, hvilket giver flere hundrede tusinde seere et godt indblik i, hvordan organisationen fungerer, og hvad midlerne skal bruges til.

I år skal midlerne fra TV-kampagnen bruges til at nå ud til tre millioner mennesker for at sætte en stopper for børneægteskaber i de lande, hvor problemet er størst: Bangladesh, Nepal, Malawi, Mali og Niger. Vi vil arbejde for, at pigerne bliver i skole, at børn, unge og ældre får undervisning i pigers rettigheder og ligestilling, og at lovgivningen beskytter børn mod ægteskab. Børn skal have lov til at være børn og ikke brude.

Konsekvenserne af børneægteskaber er store - ikke kun for de piger, der bliver gift, men også for deres børn og det samfund, de lever i. Pigerne forhindres i at realisere deres

drømme og mål og fratages muligheden for at skabe sig en god fremtid. Når piger bliver giftet bort som børn og mister muligheden for at gå i skole, er der en øget risiko for, at de bliver udsat for vold og misbrug. Derfor vil dette års TV-kampagne arbejde for at gøre en ende på børneægteskaber.

Hvis piger får mulighed for at gå i skole, bestemme over deres egen krop og blive lyttet til i samfundet, vil det føre til mindre fattigdom, mindre vold og mere retfærdighed.

Gennem TV-kampagnen arbejder vi lokalt, nationalt og globalt for at opfylde FN's mål for bæredygtig udvikling. Selve tilrettelæggelsen af TV-kampagnen opfylder FN's verdensmål 17: "Partnerskab for handling". Samarbejde er et nøgleord for at nå verdens vigtigste mål. Vi skal samarbejde på tværs af landegrænser og på tværs af sektorer. Hver og en af os kan og bør bidrage.

De irske biskopper inviterer de troende med på den synodale rejse

Sr. Joan Margaret Kelly

Irland

Den 17. oktober 2021 blev synodalprocessen indledt i alle bispedømmer verden over - herunder i de 26 katolske bispedømmer i Irland. I de seneste måneder er de irske biskopper blevet hjulpet og opmuntret af kardinal Mario Grech og sr. Natalie Becquart fra Generalsekretariatet for Bispesynoden i Rom. Pave Frans har bedt alle bispedømmer i verden om at rådføre sig bredt med lægfolk gennem en struktureret lytteproces. Der er mange udfordringer, som kirken i Irland står over for i dag. Disse omfatter blandt andet: 1) Den hurtige sekularisering af det irske samfund, som har medført en stor nedgang i antallet af troende og i antallet af kald til præstegerningen og ordenslivet. 2) Skandalen om gejstlige og institutionelle overgreb som har rystet den katolske kirke i Irland i de seneste år. 3) Kvindernes rolle i kirken og kravet om gennemsigtighed, større deltagelse og ansvarlighed.

Folkets synspunkter om

reformer og fornyelse i den katolske kirke vil blive sendt til deres biskopper, som vil udarbejde en syntese til behandling på synoden i Rom i 2023.

I Sankt Marias Pro-Katedral i Dublin lancerede biskop Dermot Farrell synoden med et logo i form af en båd. Fyrtårnet symboliserer Helligåndens ledende lys. Båden repræsenterer kirken, Guds folk, der slutter sig sammen. Vandet repræsenterer dåbens vand og ligheden mellem alle døbte.

Til åbningsceremonien var der inviteret en repræsentant fra hvert af de 169 sogne i bispedømmet samt en repræsentant fra hver enkelt gejstlig, religiøs og verdslig organisation. Der var også en

tidligere indsat i et fængsel, en hjemløs og et medlem fra det omrejsende samfund.

Under ceremonien sad biskop Farrell sammen med deltagerne, mens de samledes på deres pladser, der symboliserede en båd. I slutningen af ceremonien blev sejlet udfoldet af en række unge piger.

I sin tale sagde biskop Farrell: "Ånden er drivkraften i kirkens liv og for enhver kristen, der søger at skelne, hvad Gud siger til kirken. Det er ikke bare at aflæse tidens tegn på livets overflade, men i livets dybde. Ud i dybet! Lad os være opmærksomme på Jesu stemme. Må hans ånd lede os, når vi søger hans vej: en vej med hinanden, med Herren og med verden".

Interkulturel erfaring i Bolivia

Sr. Maria Lidia Pereira

Regionen i Bolivia

I perioden fra februar til april 2021 ankom 4 søstre til Bolivia for at slutte sig til og berige missionen, der er sammensat af søstre fra forskellige lande og

Kongregationer. Sr. Joilma Maurina de Jesus Matos (tidligere fra Kongregationen af Sankt Joseph Søstre af Pinerolo) kom fra Maceió i Brasilien, sr. Ana Maria de Jesus fra den eneste Provins i Brasilien, sr. Marta Villafañe og sr. Maria Lidia Pereira fra Kongregationen af Sankt Josephs Søstre af Buenos Aires i Argentina. De 4 søstre befinder sig nu i et lokalsamfund i Amazonas-området i Bolivia.

Den fælles rejse er et kald og en oplevelse af interkongregationalitet og interkulturalitet. Fra vores Kongregationers sider føler vi os privilegeret ved at være en del af Regionen, fordi de brasilianske og bolivianske søstre, der har været i landet siden februar 1981, har været engageret i denne proces. Selvfølgelig er processen ikke let, men den udvikler sig med tiden. Interkulturalitet kræver gensidig viden, at lytte, at

dele og at lære af hinanden. Og berigelse og åbenhed hos dem, der ankommer og dem, der modtager de nye medlemmer. Interkulturalitet udvider vores hjerter til at byde den andens kultur og den andens udgangspunkt velkommen som helhed. Det handler om personlig vækst og vækst i fællesskabet.

Denne erfaring styrker hver enkelt af os til at finde og opbygge fællesskaber, der er opmærksomme, tilgængelige og engagerede i livet, især med de mest skrøbelige og sårbare, og at føle, at vi har brug for hinanden. Det smukke er, at vi har følt os velkomne og ventet i Regionen og i de fællesskaber, hvor hver enkelt

er på mission.

Der er ingen tvivl om, at hver enkelt oplever forskellige udfordringer ud fra sin egen virkelighed, og det er en proces, der leves i dagligdagen. Det gælder måden at bede på, mad, sprog, måden at tænke, udtrykke og navngive ting på. Dette omfatter personlige mønstre og mønstre fra Kongregationen. Men det er derfra - mellem lys og skygge - at vi sammen går vores vej, fordi vi er sikre på, at Han går med os, og fordi vi stoler på den kærlige Fader, der leder os. Og sammen opbygger vi enhedens karisme, som holder os sammen og driver os til at leve evangeliets

værdier. Ligeledes er vi sikre på, at udfordringer bliver til muligheder for vækst med Guds nåde og med støtte fra fællesskabet.

Med tiden lærer hver af os den by, hvor hun bor, og samfundet at kende gennem besøg hos familier, pastoralt arbejde og andre sociale projekter. Ved at integrere os i de forskellige pastorale aktiviteter har vi lært situationen med fattigdom, arbejdsløshed, misbrug, vold, sult og narkohandel at kende: en udfordrende virkelighed. I denne sammenhæng føler vi Guds kald. Og fra vores svaghed og skrøbelighed føler vi os kaldet til at være til stede med håb og liv.

NYE HELGENER

Sr. Marita Soucy	90	USA	11.11.2021
Sr. Maria Otávia Guedes	102	Brasilien	14.11.2021
Sr. Marie-Eugène Vereecken	100	Frankrig	17.11.2021
Sr. Thérèse Varraz	92	Frankrig	29.11.2021
Sr. Stephanie Elenjikal	93	Pachmarhi	09.12.2021
Sr. Maria Nely Giral dini	86	Brasilien	20.12.2021
Sr. Zelia Magoga	88	Brasilien	22.12.2021

At bo i et indhegnet boligområde

Sr. Lorraine Marie Delaney

Nagpur - provinsen, Indien

Efter at have levet i kommuniteter med mindst fem medlemmer i de 53 år siden mit første løfte, udfordrer Herren mig nu til at forandre mit telt for kun at leve i fællesskab med én person som ledsager i min mission i Hyderabad. Sr. Rashmi Thomas og jeg bor i en lejlighed fem minutter fra mit kontor, hvilket virkelig er en velsignelse.

Vi har fundet et dejligt sted med en meget rimelig husleje i et kompleks, der hedder "Serene County"; et passende navn, da området har bygninger, der ånder af ro og fred.

Den primære fordel ved at bo i et indhegnet boligområde er, at man føler sig mere sikker, som er vigtigt. Vi føler os meget trygge med et centralt sikkerhedssystem ved hovedindgangen, som omfatter dobbeltkontrol af alle besøgende. Sikkerhedsvagten ringer til lejligheden, kontrollerer og lader først derefter den besøgende komme ind. Uanset hvor ofte du går ud eller kommer ind, bliver der altid foretaget en grundig kontrol. Ikke kun ved hovedporten er der vagter, men der er også vagter ved

Sr. Lorraine på vej til arbejde

indgangen til hver enkelt bygning. Du kan lade dine døre stå vidt åbne og alligevel sove i fred!!!

I dette 140.000 m² (lig med ca. 20 fodboldbaner) store boligområde er der flere faciliteter, som giver dig mulighed for at tilfredsstille alle dine behov, inden for en gåafstand på fem minutter. Man kan til enhver tid handle i supermarkedet, slappe af i klubhuset, nyde et måltid mad og købe medicin på apoteket. Der er altid en ambulance til rådighed og en sundhedsklinik, der har åbent syv dage om ugen.... og så videre. Og hele området er fredeligt og sikkert at gå rundt i.

Siden vi flyttede ind her den 1. september 2021, har vi mødt mange af de samme mennesker i elevatoren, i området eller på gangene. Derfor er det næsten umuligt ikke at komme i kontakt med dem. Alle beboerne i vores bygning er med i en WhatsApp-gruppe. Det er meget interessant at se, hvordan alle hjælper hinanden med forslag til en god tandlæge, et walk-in vaccinecenter, den nærmeste planteskole, eller hvor man kan købe frisk fisk, kød og æg! Uanset hvad du har brug for, skal du blot sende en besked, og så får du straks et nyttigt tip.

Det er klart, at vores bygning

er det mest aktive og levende. Jeg har skabt adskillige kontakter blandt ældre damer, besøger dem, snakker med dem, deler evangeliske værdier med dem og lytter til dem. Jeg har planlagt min tid sådan, at jeg kan være tilgængelig to aftener om ugen for "Serene Seniors" – en gruppe af disse elskværdige borgere!!! Jeg nyder dette familieapostolat og sikrer mig, at jeg er til stede!!!

Ved at deltage i arrangementer øges muligheden for at komme i kontakt med og knytte bånd til andre mennesker i nabolaget. Det er vores karisme om fællesskab og sande relationer i praksis! Når disse forbindelser opstår, er det ikke kun for at øge antallet af venner på de sociale medier, men også for at trøste sig med, at man har hinandens støtte i tilfælde af en nødsituation.

Det, der opretholder og nærer vores åndelige og religiøse liv, er vores daglige helhjertede deltagelse i messen kl. 6.30 i St. Alphonsus Kirke, som ligger 20 minutters kørsel væk, og ja, så vores liv og bøn sammen med studiet af synoden og andre vigtige dokumenter. Denne erfaring med mission/menighedsarbejde er en stor udfordring, som har brug for jeres støtte i kærlighed og bøn.

Nye missionærer i Tanzania

Sr. Edilse Bernandete Klein & sr. Maria dos Santos Durães

Brasilien - Tanzania

I maj 2020 sendte Generalrådet en opfordring ud til Kongregationens søstre. Det var en opfordring, som kom fra de søstre, der er på mission i Tanzania, om at blive en del af missionen. Flere søstre begyndte en discernment-proces, og i september 2021 fik vi - sr. Maria dos Santos Durães og sr. Edilse Bernandete Klein - besked fra Generalrådet på at forberede os til denne mission.

Gradvist forlod vi vores aktiviteter og dedikerede os til at lære engelsk og deltage i et missionskursus om "Ad

Udsendelse af missionærer fra Provinsen

Gentes". Vi begyndte at tage fat på papirarbejdet og alt det, der var nødvendigt for at forlade

vores hjemland og flytte til et andet land, der ligger på et andet kontinent.

Ankomst og modtagelse i Dublin, Irland

Vi fik mulighed for at tilbringe et stykke tid sammen med vores familier, som gav os deres velsignelse til vores mission. Vi fik også støtte og opmuntring til en frugtbar mission fra dem, som vi boede og arbejdede sammen med.

Et af de mindeværdige øjeblikke var den fest, som

blev arrangeret af søstrene fra Provinsen i Brasilien, hvorfra vi blev sendt ud fra som missionærer. Under fejringen blev vi salvet og sendt afsted på vegne af Provinsrådet og alle Provinsens søstre.

Vi kom til Irland den 29. december 2021 for at fordybe os i det engelske sprog.

Søstrene i Dublin tog imod os med entusiasme og glæde. Hver søster i fællesskabet er vores lærer og hjælper os hver dag med at kommunikere på engelsk.

Vi er glade for at sige "ja" til missionen i Tanzania, for at være gæster i dette fremmede land for at styrke vores vidunderlige mission.

NYE HELGENER

Sr. Rose Marie Combet	96	Frankrig	29.12.2021
Sr. Itamira Thereza Slomp	93	Brasilien	10.01.2022
Sr. Olga Maria Muller	101	Brasilien	11.01.2022
Sr. Gerlin Ann Fernades	88	Pachmarhi	15.01.2022

En ny oplevelse

Sr. Gemma Valero

Italien

Entusiasme og nysgerrighed, ængstelse og frygt var mine første følelser, da jeg modtog invitationen til at deltage i det 30. Generalkapitel for Sankt Joseph Søstrene af Chambéry. Første fase af kapitlet var fra juni til oktober via Zoom på computeren og anden fase fra den 24. november til den 11. december 2021 foregik ansigt til ansigt i Nemi, Italien. Jeg deltog i disse møder sammen med sr. Vanda, som er koordinator for vores lille delegation i Brasilien, der nu hører til Den Italienske Provins.

På trods af at have deltaget i flere Generalkapitler i Kongregationen af Sankt Joseph Søstrene af Pinerolo var det en ny oplevelse at deltage i en stor og forskelligartet kapitelforsamling med mange søstre, der kom fra fire kontinenter. Det vakte taknemmelighed og forundring. Det var en gave, der åbnede mine øjne mere for verden og for Sankt Josephs Søstrene af Chambérys tilstedeværelse så mange steder hos de fattige og sårbare. Det var en nådens tid, der hjalp mig til at vokse i bevidstheden om at være "én" kongregation, forskelligartet, multikulturel og flersproget, men

Sr. Gemma og sr. Clementina i bøn ved Generalkapitlet

forenet i den vidunderlige fælles karisme, der tilpasser sig enhver situation, en karisme, som vi ønsker at dele mere med vores medvandrere og lægfolk i Det Lille Foretagende.

Selv om jeg ikke var "delegeret", men kun "tilhører", følte jeg mig fuldt ud som en del af kapitlet, inddraget i en proces af søgen, skelnen og deltagelse, hvad enten det var i den store forsamling eller i små grupper, hvor de forskellige sprog krævede tålmodighed med oversættelse. Eller det var i min bønsgruppe med brasilianske søstre, hvor vi talte samme sprog. Sammen med dem genoplevede jeg det smukke i at dele, som jeg havde oplevet i den nordøstlige del af Brasilien, hvor jeg boede i nogle år. I uformelle stunder og ved måltider var der også muligheder for at lære

hinanden at kende, selv om det naturligvis var svært at forstå den andens sprog. Men vores hænder, øjne, fagter, smil, symboler og tegn åbnede uventede veje til kommunikation.

Jeg satte stor pris på muligheden for at dykke dybere ned i emnet interkulturalitet, som vi stræber efter gennem personlig og fælles forandring. Jeg var glad for at få kontakt med forskellige former søsterligt fællesskab samt deres liv og mission. Jeg takkede Gud for at være sammen med ordenssøstre, Jesu disciple, som på trods af deres begrænsninger og svagheder søger at lytte til Helligånden, der "er midt iblandt dem" for at "vurdere hvad der det væsentlige". Disse ordenssøstre tør drømme og har håb og engagement i livet. De er modige i deres drømme om håb og støtte,

Sr. Gemma (tv.) i samtale med sr. Clementina, sr. Jona og sr. Marie-Joseph

de værdsætter kommunikation og relationer samt fremmer respekten for Skaberværket og hvert enkelt menneske. De bøjer sig ned "for at røre ved den andens sår" og deler deres sårbarhed med de mest sårbare i verden for at gøre deres liv bedre og vise dem den respekt og kærlighed, de har ret til, da de er en del af Guds billede og skabelse, som sr. Sally sagde i sin

åbningstale.

Dette - og meget mere - fremhæver og illustrerer temaet for dette Generalkapitel: "Fællesskab opfyldt af Ånden, forenet med verden", en balancegang som skal fylde os, så vi kan bevæge os mod nye "områder, hvor det brænder på", og hvorfra vi hører råb om denne verden i krise; også på grund af

en pandemi, der ikke synes at have nogen ende.

"Fællesskab opfyldt i Ånden, forenet med verden" er en drøm, der nærer vores fremtidsvision og farver den med håb på trods af et faldende antal søstre (især i Europa og Amerika); en drøm, der kan give ny energi til vores sårbarhed og fremme liv og harmoni i vores "fælles hjem".

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Joyce Baker
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org